Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2771/75
af 29. oktober 1975
om den fælles markedsordning for æg

(EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EØF) nr. 368/76 af 16. februar 1976	L 45	2	21.2.1976
►**M2**	Rådets forordning (EØF) nr. 3643/81 af 15. december 1981	L 364	1	19.12.1981

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Grækenland	L 291	17	19.11.1979

▼B

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2771/75

af 29. oktober 1975

om den fælles markedsordning for æg

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamente [1] og ud fra følgende betragtninger:

Siden de grundlæggende bestemmelser om markedsordningen for æg blev vedtaget, er de blevet ændret flere gange; som følge af deres store antal og komplekse karakter, og fordi de er spredt i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, er disse tekster vanskelige at anvende og mangler derfor den nødvendige klarhed, som enhver lovgivning bør have; de bør derfor kodificeres;

funktionen og udviklingen af det fælles marked for landbrugsprodukter skal ledsages af udformningen af en fælles landbrugspolitik, og denne skal særlig omfatte en fælles markedsordning for landbrugsprodukter, der kan antage forskellige former efter produktternes art;

den fælles landbrugspolitik har til formål at nå de i artikel 39 i traktaten anførte mål; for at stabilisere markederne og sikre den pågældende landbrugsbefolkning en rimelig levestandard er det navnlig inden for ægsektoren nødvendigt, at der kan træffes foranstaltninger, som skal lette udbudets tilpasning til markedets behov;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked for æg indebærer, at der for samhandelen over Fællesskabets ydre grænser indføres ensartede regler, der omfatter et system med importafgifter og eksportrestitutioner;

for at nå dette mål er det principielt tilstrækkeligt, at der pålægges indførsler fra tredjelande importafgifter, der afpasses efter den indvirkning, som forskellen mellem foderkornpriserne inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet udøver på foderomkostningerne samt efter nødvendigheden af at beskytte forarbejdningsvirksomheden inden for Fællesskabet;

forstyrrelser på Fællesskabets marked som følge af udbud på verdensmarkedet til unormalt lave priser skal undgås; der bør derfor fastsættes slusepriser, og importafgifterne bør forhøjes med en tillægsafgift, når tilbudspriserne franko grænse er lavere end disse priser;

muligheden for ved udførsel til tredjelande at yde en restitution, der er lig med forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet vil kunne sikre Fællesskabets deltagelse i den internationale handel med æg; for at garantere Fællesskabets eksportører en vis sikkerhed for restitutionernes stabilitet er det hensigtsmæssigt at åbne mulighed for at forudfastsætte restitutionerne inden for ægsektoren;

som tillæg til det ovenfor beskrevne system bør der, i det omfang markedssituationen kræver det, åbnes mulighed for helt eller delvis at forbyde anvendelse af proceduren for aktiv forædling;

importafgiftssystemet gør det muligt at se bort fra alle øvrige beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser; dette afgiftssystem kan dog under usædvanlige omstændigheder vise sig utilstrækkeligt; for at Fællesskabets marked ikke i sådanne tilfælde skal være uden beskyttelse mod de forstyrrelser, der måtte følge deraf, efter at de tidligere importhindringer er blevet fjernet, bør Fællesskabet have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltniger;

begrænsninger i den frie vareomsætning, som er resultatet af anvendelse af forholdsregler beregnet på at bekæmpe udbredelse af sygdomme hos

[1] EFT nr. C 60 af 13. 3. 1975, s. 41.

▼B

dyr, kan skabe vanskeligheder på markedet i en eller flere medlemsstater; det er nødvendigt at åbne mulighed for at indføre undtagelsesforanstaltninger til støtte af markedet med henblik på at afhjælpe en sådan situation;

for at lette gennemførelsen af de påtænkte bestemmelser, bør der fastlægges en fremgangsmåde, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité tilvejebringes et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

virkeliggørelsen af et enhedsmarked ville gennem ydelse af visse former for støtte kunne bringes i fare; derfor bør de bestemmelser i traktaten, der gør det muligt at vurdere den af medlemsstaterne ydede støtte og at forbyde sådan støtte, som er uforenelig med det fælles marked, bringes i anvendelse inden for ægsektoren;

den fælles markedsordning for æg skal på passende måde tage lige meget hensyn til de i traktatens artikler 39 og 110 fastsatte mål;

de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt som følge af de forpligtelser, som anvendelsen af denne forordning medfører, påhviler Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]), ændret ved forordning (EØF) nr. 1566/72 ([2]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for æg omfatter følgende produkter:

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
a) 04.05 A I	Æg af fjerkræ (høns, ænder, gæs, kalkuner, perlehøns), med skal, friske eller konserverede
b) 04.05 B I	Æg uden skal samt æggeblommer, spiselige, friske, tørrede eller på anden måde konserverede, også sødede

2. I denne forordning forstås ved:

a) »æg i skal«: æg fra fjerkræ, i skal friske eller konserverede, andre end rugeæg som nævnt under litra b);

b) »rugeæg«: rugeæg fra fjerkræ;

c) »hele produkter«: æg fra fjerkræ, uden skal, spiselige,

— friske eller konserverede, også sødede,

— tørrede, også sødede;

d) »delprodukter«: æggeblommer fra fjerkræ, spiselige,

— friske eller konserverede, også sødede,

— tørrede, også sødede;

e) »kvartal«: en tre måneders periode begyndende den 1. februar, 1. maj, 1. august eller 1. november.

Artikel 2

1. For i erhverslivet at fremme sådanne initiativer, som kan lette tilpasningen af udbudet til markedets krav, med untagelse af initiativer, der vedrører tilbagetrækning af produkterne fra markedet, kan der, med hensyn til de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, træffes følgende fællesskabsforanstaltninger:

— foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produkternes fremstilling, forarbejdning og forhandling;

([1]) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
([2]) EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 5.

▼B

— foranstaltninger til forbedring af produkternes kvalitet;

— foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de anvendte produktionsmidler;

— foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltniger fastsættes efter den i artikel 43, stk. 2, i traktaten anførte fremgangsmåde.

2. For et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter fastsættes handelsnormer. Disse normer kan særlig vedrøre inddeling i kvalitets- og vægtklasser, emballering oplagring, transport, præsentation og mærkning.

Normerne og deres anvendelsesområde samt de almindelige regler for deres anvendelse vedtages af Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal.

Artikel 3

Ved indførsel i Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter opkræves en importafgift, der for hvert kvartal fastsættes forud efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

Artikel 4

1. Importafgiften for æg i skal sammensættes:

a) af et element lig med forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet på den mængde foderkorn, som inden for Fællesskabet er nødvendig til produktion af et kilogram æg i skal.

Foderkornpriserne inden for Fællesskabet fastsættes en gang årligt for en tolv måneders periode begyndende 1. august, og under hensyn til tærskelpriserne på disse kornarter og disses månedlige tillæg.

▼M1

Foderkornpriserne på verdensmarkedet fastsættes kvartalsvis på grundlag af priserne på disse kornsorter i det fem måneders tidsrum, der slutter en måned før det kvartal, for hvilket det nævnte element beregnes.

▼B

Ved fastsættelsen af den fra 1. november, 1. februar og 1. maj gældende importafgift tages der dog kun hensyn til foderkornprisernes udvikling på verdensmarkedet, når der samtidig fastsættes en ny slusepris;

b) af et element lig med 7 % af gennemsnittet af de slusepriser, der gælder i de fire kvartaler forud for hvert års 1. maj.

Dette element fastsættes en gang om året for en tolv måneders periode begyndende 1. august.

2. Importafgiften for rugeæg beregnes efter samme metode som importafgiften for æg i skal. Dog forstås ved foderkornmængde den mængde, der inden for Fællesskabet er nødvendig til produktion af et rugeæg; sluseprisen er sluseprisen for rugeæg.

3. På forslag af Kommission og med kvalificeret flertal

— bestemmer Rådet den mængde foderkorn, der er nødvendig til produktion af et kilogram æg i skal, og den mængde foderkorn, der er nødvendig til produktion af et rugeæg, samt procentsatserne af de forskellige foderkornarter, som indgår i disse mængder;

— vedtager Rådet reglerne for denne artikels anvendelse.

▼B

Artikel 5

1. Importafgifter for de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter afledes af importafgiften for æg i skal som følger:

— for hele produkter: af den til produktion af et kilogram af disse produkter anvendte mængde æg i skal;

— for delprodukter: af den til produktion af et kilogram af disse produkter anvendte mængde æg i skal samt af det gennemsnitlige forhold mellem handelsværdierne af ægbestanddelene.

2. De koefficienter, der udtrykker de mængder og det forhold, der omhandles i stk. 1, fastsættes efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde. Mindst en gang om året foretages der en fornyet undersøgelse af de oplysninger, der ligger til grund for en sådan fastsættelse.

Artikel 6

Konstateres der på Fællesskabet marked en betydelig prisstigning, og dette forhold må påregnes at fortsætte, således at markedet forstyrres eller trues af forstyrrelser, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for denne artikels anvendelse.

Artikel 7

1. Slusepriserne fastsættes forud for hvert kvartal efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

2. Sluseprisen for æg i skal sammensættes:

a) af et beløb lig med verdensmarkedsprisen på den mængde foderkorn, der i tredjelande er nødvendig til produktion af et kilogram æg i skal;

b) af et fast beløb, der omfatter de øvrige foderomkostninger samt de almindelige omkostninger i forbindelse med produktion og forhandling.

▼M1

Verdensmarkedsprisen på foderkornmængden fastsættes kvartalsvis på grundlag af priserne på disse kornsorter i det fem måneders tidsrum, som slutter en måned før det kvartal, for hvilket sluseprisen fastsættes.

▼B

Ved fastsættelsen af den fra 1. november, 1. februar og 1. maj gældende slusepris tages der dog kun hensyn til foderkornprisernes udvikling på verdensmarkedet, når prisen på den nævnte mængde udviser en mindsteafvigelse i forhold til den pris, der er benyttet ved beregning af sluseprisen i det foregående kvartal. Mindst en gang om året foretages der en fornyet undersøgelse af de oplysninger, der ligger til grund for fastsættelsen af det under litra b) nævnte faste beløb.

3. Sluseprisen for rugeæg beregnes efter samme metode som sluseprisen for æg i skal; dog forstås ved verdensmarkedsprisen for foderkornmængden prisen for den i tredjelande til produktion af et rugeæg nødvendige mængde, og det faste beløb er det beløb, der omfatter de øvrige foderomkostninger samt de almindelige omkostninger ved produktion og forhandling af et rugeæg.

4. Slusepriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter afledes af sluseprisen for æg i skal under hensyntagen til basisstoffets værdiforringelse, de for disse produkter ifølge artikel 5, stk. 2, fastsatte koefficienter samt et efter fremgangsmåden i artikel 17 fastsat fast beløb for de almindelige omkostninger ved produktion og forhandling.

5. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal reglerne for denne artikels anvendelse.

Artikel 8

1. Bliver tilbudsprisen franko grænse på et produkt lavere end sluseprisen, forhøjes importafgiften for dette produkt med en tillægsaf-

▼B

gift, der er lig med forskellen mellem sluseprisen og tilbudsprisen franko grænse.

2. Denne tillægsafgift bortfalder dog over for tredjelande, som er villige og i stand til at garantere, at den faktiske pris ved indførsel i Fællesskabet af produkter med oprindelse i og hidrørende fra deres område, ikke er lavere end sluseprisen for det pågældende produkt, og at enhver fordrejning i samhandelen undgås.

3. Tilbudsprisen franko grænse fastsættes for al indførsel fra samtlige tredjelande.

Finder udførsler fra et eller flere tredjelande imidlertid sted til unormalt lave priser, der er lavere end de priser, der anvendes af andre tredjelande fastsættes en anden tilbudspris franko grænse for udførsler fra disse andre lande.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

Efter samme fremgangsmåde fastsættes i givet fald tillægsafgifterne.

Artikel 9

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1, stk. 1, anførte produkter i uændret stand eller i form af de i bilag I nævnte varer på grundlag af verdensmarkedspriserne for disse produkter kan forskellen mellem disse priser og priserne inden for Fællesskabet i det nødvendige omfang udlignes ved en eksportrestitution.

2. Restitutionen er den samme for hele Fællesskabet. Den kan være forskellig alt efter bestemmelsted.

Den fastsatte restitution ydes på begæring af den interesserede.

Ved restitutionens fastsættelse tages der særlig hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af Fællesskabets basis produkter med henblik på udførsel til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført til forædling.

Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de almindelige regler for ydelse og forudfastsættelse af eksportrestitutionerne samt kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbene.

Restitutionerne fastsættes med regelmæssige tidsintervaller efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde. Kommissionen kan, på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ ændre restitutionsbeløbene inden for tidsintervallerne, såfremt det er nødvendigt.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

Artikel 10

I det omfang, det er nødvendigt for at den fælles markedsordning for æg kan fungere bedst muligt, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv forældning for følgende produkter:

— de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der er bestemt til fremstilling af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter.

— og i særlige tilfælde de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, der er bestemt til fremstilling af de i bilag I nævnte varer.

Artikel 11

1. Ved tariferingen af de af denne forordning omfattede produkter gælder de almimdelige regler for fortolkningen af den fælles toldtarif og de særlige regler for dens anvendelse; den tarifnomenklatur, der følger af denne forordnings anvendelse, optages i den fælles toldtarif.

▼B

2. Medmindre andet bestemmes i denne forordning eller Rådet med kvalificeret flertal træffer afvigende bestemmelse, er det forbudt:

— at opkræve nogen form for told eller afgifter med tilsvarende virkning,

— at anvende nogen form for kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Som foranstaltning mod tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion anses bl.a. begrænsning af udstedelse af import- og eksportlicenser til en bestemt gruppe berettigede.

Artikel 12

1. Bliver Fællesskabets marked, for et eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter, på grund af indførsler eller udførsler udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe de i artikel 39 i traktaten omhandlede mål i fare, kan der i samhandelen med tredjelande anvendes egnede foranstaltninger, indtil forstyrrelsen eller faren derfor er fjernet.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke og bestemmer, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne, og som straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom inden 24 timer efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist at tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

Artikel 13

De i artikel 1, stk. 1 nævnte varer, som er fremstillet eller forarbejdet på basis af produkter, som ikke omfattes af artikel 9, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i traktaten, kan ikke frit omsættes inden for Fællesskabet.

Artikel 14

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, som ville kunne blive resultatet af anvendelsen af forholdsregler beregnet på at bekæmpe udbredelse af sygdomme hos dyr, kan der efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde, træffes undtagelsesforanstaltninger til støtte for det marked, som berøres af sådanne begrænsniger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, det er strengt nødvendigt for understøttelsen af dette marked.

Artikel 15

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelsen af denne forordning. De nærmere bestemmelser vedrørende meddelelse og udbredelse af disse oplysninger fastsættes efter den i artikel 17 anførte fremgangsmåde.

Artikel 16

1. Der nedsættes en forvaltningskomité for fjerkrækød og æg — i det følgende benævnt »Komiteen« — som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. I denne Komité tildeles der medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

▼B

Artikel 17

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, som er beskrevet i denne artikel, retter formanden henvendelse til Komiteen enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse vedrørende disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af ►A1 femogfyrre ◄ stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks kan finde anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse, meddeles de straks Rådet af Kommissionen. I dette tilfælde kan Kommissionen udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i et tidsrum af højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan med kvalificeret flertal inden for en frist af en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 18

Komiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 19

Medmindre andet bestemmes i denne forordning, finder artiklerne 92-94 i traktaten anvendelse på fremstilling af og handel med de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter.

Artikel 20

Ved gennemførelsen af denne forordning skal der på passende måde tages hensyn både til de i artikel 39 og artikel 110 i traktaten fastsatte mål.

Artikel 21

Såfremt Italien gør brug af artikel 23 i Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal de nødvendige foranstaltninger for at forhindre konkurrencefordrejninger.

Artikel 22

1. Rådets forordning nr. 122/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for æg [2], senest ændret ved afgørelse truffet af Rådet for De europæiske Fællesskaber 1. januar 1973 om tilpasning af dokumenter vedrørende nye medlemsstaters tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber [3], ophæves.

2. Henvisninger til den i henhold til stk. 1 ophævede forordning skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

Henvisninger og referencer til artikler i den nævnte forordning fremgår af sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 23

Denne forordning træder i kraft den 1. november 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
([2]) EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2293/67.
([3]) EFT nr. L 2 af 1. 1. 1973 s. 1.

▼**M2**

BILAG I

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
18.06	Chokolade og chokoladevarer samt andre næringsmidler med indhold af kakao
19.03	Makaroni, spaghetti og lignende varer: A. Med tilsætning af æg
19.08	Kiks, kager og andet finere bagværk, også med indhold af kakao (uanset mængden)
21.07	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet: G. Andre varer: I. Uden indhold af mælkefedt eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent: a) Varer, der ikke indeholder saccharose eller indeholder under 5 vægtprocent saccharose (herunder invertsukker, beregnet som saccharose): ex 1. Uden indhold af stivelse eller med indhold af stivelse på under 5 vægtprocent — Næringsmidler benævnt »langæg«, som består af kogte hønseæg i cylinderform; varens midterste del består af æggeblomme og er helt omgivet af æggehvide
22.09 C	Alkoholholdige drikkevarer: ex V. Andre varer: — med indhold af æg eller æggeblomme
35.02 A	Albumin: II. I andre tilfælde: ex a) Ægalbumin: 1. Tørret (som blade, skæl, krystaller, pulvere etc.) 2. I andre tilfælde

▼B

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning nr. 122/67/EØF	*Denne forordning*
artikel 13a	artikel 14
artikel 14	artikel 19
artikel 22	artikel 21
Bilag	Bilag I